MTL. L.6068/1.

Raad van State
- 12-6 II 1958
coördinatie (2)
Overgemaakt door de H.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 14e januari 1958 door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het besluit van de Regent van 26 mei 1945 betreffende de inrichting van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid", heeft de 7e februari 1958 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, le 14 janvier 1958, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique de l'Office national du placement et du chômage", a donné le 7 février 1958 l'avis suivant :

In de aanhef dienen de eerste twee verwijzingen als volgt te luiden :

"Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende ..., inzonderheid op artikel 7, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1951;

Gelet op het besluit van de Regent van 26 mei 1945 betreffende ..., inzonderheid op artikel 83, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 26 september 1953, 21 november 1955 en 30 juli 1956, en op artikel 84, eerste en tweede lid, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 26 september 1953 en 10 februari 1955;" .

\+

\+ \+

De inleidende zinnen van de artikelen 1 en 2 leze men als volgt :

"<u>Artikel 1.-</u>

Artikel 83 van het besluit van de Regent van 26 mei 1945 betreffende de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid wordt vervangen door de volgende bepalingen : ... .

.../...

Artikel 2.-

Artikel 84, eerste en tweede lid, van hetzelfde besluit wordt vervangen door de volgende bepaling : ...".

\+

\+ \+

Artikel 83, § 1, eerste lid, stelt als algemene regel voorop dat de werkloosheidsuitkeringen slechts in geval van werkloosheid in een volledige betrekking worden toegekend.

Uit de twee volgende leden blijkt dat een werknemer die per week gedurende vijf volledige dagen en één dag met verkorte werktijd (Engelse week) werkt, wordt geacht volledige wekelijkse prestaties te leveren en zodoende in een volledige betrekking werkzaam te zijn.

Het vijfde lid nu bepaalt, blijkbaar bij afwijking van de voorgaande leden, dat, ingeval de werknemer op de dag met verkorte werktijd werkloos is, hij voor die dag uitkering kan genieten, "wanneer in de loop van dezelfde week minstens nog een andere werkloosheidsdag voorkomt, of wanneer deze werkdag van minder dan zeven uren, ingeval hij een maandag of zaterdag is, wordt voorafgegaan of gevolgd door minstens twee opeenvolgende werkloosheidsdagen".

.../...

Aangezien deze bepaling in genen dele afwijkt van- of zelfs verband houdt met de in het eerste lid vervatte algemene regel en met de daaropvolgende omschrijving van de volledige betrekking, staat zij niet op haar plaats in § 1 van artikel 83.

Op het eerste gezicht houdt zij eerder verband met § 3 van hetzelfde artikel, dat bepaalt voor welke werkloosheidsdagen uitkeringen worden verleend. Luidens het eerste lid van § 3 worden werkloosheidsuitkeringen slechts verleend voor volledige werkloosheidsdagen en wordt als volledige werkloosheidsdag beschouwd de dag waarop de werknemer hoegenaamd geen arbeid heeft verricht en waarvoor hij geen loon heeft ontvangen.

Vermits de werknemer die op de dag met verkorte werktijd der Engelse week werkloos is, op die dag hoegenaamd geen arbeid heeft verricht en er voor geen loon heeft ontvangen en derhalve, behoudens afwijkende bepaling, op grond van het bepaalde in § 3, eerste lid, voor die dag recht heeft op werkloosheidsuitkering, zou het bepaalde in § 1, vijfde lid, hetwelk dit recht slechts voorwaardelijk toekent, terecht als een afwijking van § 3, eerste lid, kunnen doorgaan.

.../...

De aan werkloosheidsuitkering voor die dag gestelde voorwaarden zijn evenwel dezelfde als die welke artikel 81 van het besluit van de Regent van 26 mei 1945 stelt voor de toekenning van werkloosheidsuitkeringen voor om het even welke dag waarop niet wordt gewerkt.

Aangezien de werknemer voor de dag met verkorte werktijd der Engelse week waarop hij niet werkt, recht heeft op werkloosheidsuitkeringen evengoed als voor iedere andere werkloosheidsdag en onder dezelfde voorwaarden, ziet men niet in waarom dit geval speciaal zou moeten worden geregeld.

Men kan derhalve enkel besluiten dat het vijfde lid van § 1 van artikel 83 niet alleen aldaar niet op zijn plaats, doch bovendien overbodig is.

+

\+ +

.../...

Artikel 83, § 2, laatste lid, zou eenvoudiger en duidelijker kunnen worden gesteld als volg

"Een betrekking met verkorte werktijd wordt geacht door de werkloze te zijn aanvaard om aan de werkloosheid te ontkomen, wanneer hij ingeschreven blijft als aanvrager van een volledige betrekking. Indien hij de betrekking op eigen initiatief aanvaardt,moet hij echter vooraf het gewestelijk bureau daarvan op de hoogte stellen".

Deze bepaling legt de werkloze de verplichting op het gewestelijk bureau vooraf op de hoogte te stellen.

De Raad van State vraagt zich af of het misbruik dat men wil verhinderen niet even goed zou worden voorkomen door aan de werkloze de verplichting op te leggen deze verklaring te doen binnen een bepaalde termijn te rekenen van de aanvaarding van de betrekking.

\+

\+ \+

In artikel 83, § 3, tweede lid, zou de laatste volzin ("Bovendien kunnen ...") beter een derde lid van deze paragraaf vormen.

\+

\+ \+

.../...

Artikel 83, § 3, laatste lid, regelt het geval van de werknemer die "gelijktijdig" bij twee of meer "gezamenlijke" werkgevers in dienst is.

Het is de Raad van State niet duidelijk wat in het onderhavig geval, namelijk wanneer een werknemer gelijktijdig bij twee of meer werknemers in dienst is, het begrip "gezamenlijke werkgevers" kan te betekenen hebben. Het woord "gezamenlijke" zou derhalve beter wegvallen.

\+

\+ \+

Artikel 83, § 4, zou aan duidelijkheid winnen indien men de woorden "wanneer het de bij artikel 78, lid 7, bedoelde werkgever betreft" verving door "in het geval van de bij artikel 78, zevende lid, bedoelde werknemer".

\+

\+ \+

Volgens de verklaring van de gemachtigde ambtenaar, moet in het 3° van artikel 84, zowel als in het 2°, ook van de gebruiken in de onderneming gewag worden gemaakt. Men leze derhalve het slot van het 3° als volgt : "... ingevolge de gebruiken in het bedrijf, de streek, plaats of onderneming".

\+

\+ \+

.../...

Ten slotte zouden volgende verbeteringen in de Nederlandse tekst kunnen worden aangebracht.

In artikel 83, § 1, leze men "volledige betrekking" in plaats van "full-time betrekking" en "werkzaamheid" in plaats van "activiteit".

Het tweede lid, de inleidende zin van het derde lid en het zesde lid stelle men als volgt :

"Als volledige betrekking wordt beschouwd, een betrekking met volledige wekelijkse prestaties.

De volgende werkregelingen worden geacht een volledige wekelijkse prestatie te omvatten, de ...

Door de invoering van een verkorte werktijdregeling bij toepassing van artikel 28 quater van de wet van 10 maart 1900 op de arbeidsovereenkomst, houden de betrekkingen, uitgeoefend volgens een der hierboven opgesomde arbeidsregelingen, niet op volledige betrekkingen te zijn".

Voor § 2 van hetzelfde artikel wordt de volgende lezing voorgesteld :

"§ 2. In afwijking van § 1 hierboven, kan de werknemer die werkzaam is in een betrekking welke niet als volledig in de zin van dit artikel wordt beschouwd, werkloosheidsuitkering genieten binnen de volgende grenzen :

.../...

1° tijdens de duur van de overeenkomst :

a) voor de dagen dat hij normaal tewerkgesteld was, mits deze betrekking met verkorte werktijd hem een weekloon heeft opgebracht, minstens gelijk aan zes maal het voor toepassing van artikel 80 vastgestelde referteloon, of dat hij dat werk heeft aanvaard om uit de werkloosheid te geraken ;

b) voor de dagen waarop gewoonlijk niet gewerkt wordt, zo de werknemer dergelijke betrekking heeft aanvaard om uit de werkloosheid te geraken en op voorwaarde dat deze betrekking hem normaal geen weekloon opbrengt, gelijk aan of hoger dan zes maal het voor toepassing van artikel 80 vastgestelde referteloon, en de wekelijkse prestaties niet meer dan tweeendertig uren bedragen;

2° wanneer de overeenkomst een einde heeft genomen, voor alle dagen van de week, zo de werknemer deze betrekking met verkorte werktijd had aanvaard om uit de werkloosheid te geraken of zo het weekloon dat deze betrekking hem opbracht minstens gelijk was aan zes maal het voor toepassing van artikel 80 vastgestelde dagelijks referteloon ... (zie verder advies) ... ".

.../...

Paragraaf 3, eerste en tweede lid, ware beter gesteld als volgt :

"§ 3. De werkloosheidsuitkeringen worden slechts verleend voor volledige werkloosheidsdagen. Als volledige werkloosheidsdag wordt beschouwd, de dag waarop de werknemer hoegenaamd geen arbeid heeft verricht en waarvoor hij geen loon heeft ontvangen.

In afwijking van het vorige lid, wordt voor halve werkloosheidsdagen uitkering verstrekt aan de havenarbeiders en aan de werknemers die behoren tot de beroepscategorieën welke de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg op voorstel van het beheerscomité bepaalt.

Bovendien kunnen halve werkloosheidsdagen worden samengeteld, zodat zij hele dagen vormen, indien zij deel uitmaken van een vorm van gedeeltelijke werkloosheid in de zin van artikel 77ter."

Paragraaf 4 stelle men als volgt :

"§ 4. Wanneer een werknemer als loonarbeider of als zelfstandig arbeider gewerkt heeft hetzij op zondag, hetzij op een wettelijke feestdag, hetzij op een dag waarop gewoonlijk niet wordt gewerkt in het geval van de bij artikel 78, zevende lid, bedoelde werknemer, wordt het aantal werkloosheidsuitkeringen waarop hij eventueel recht heeft

.../...

voor de week waarvan deel uitmaakt, die zondag, wettelijke feestdag of dag waarop gewoonlijk niet gewerkt wordt, verminderd met een eenheid voor elk dezer dagen, onverminderd het bepaalde in artikel 81, behalve wanneer het op een of andere dezer dagen geleverde werk reeds is gecompenseerd door een niet vergoedbare verlof- of rustdag, waarvan de werkloze aangifte moet doen door een passende vermelding op zijn controlekaart, naast de niet afgestempelde verlof- of rustdag. Voor de toepassing van deze regel begint de week op zondagochtend".

Voor artikel 84 wordt de volgende tekst voorgesteld :

"Artikel 84.-

De werkloosheidsuitkeringen worden niet verleend :

1° voor zondagen ;

2° voor werkdagen waarop gewoonlijk niet gewerkt wordt ingevolge de gebruiken in het bedrijf, de streek, plaats of onderneming, zolang de werknemer door een arbeidsovereenkomst verbonden blijft.

Schorsing of verbreking van de arbeidsovereenkomst komt evenwel niet in aanmerking, indien daarbij de bedoeling voorzat de bepalingen van deze littera te ontduiken.

.../...

3° voor dagen waarop gewoonlijk niet gewerkt wordt en die krachtens artikel 83, § 2, kunnen worden vergoed, zo deze dagen samenvallen met een dag waarop gewoonlijk niet wordt gewerkt ingevolge de gebruiken in het bedrijf, de streek, plaats of gemeente ;

4° voor wettelijke feestdagen.".

In artikel 3 tenslotte leze men "is" in plaats van "werd".

Les deux premières références du préambule devraient être ainsi conçues :

"Vu l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant ...,notamment l'article 7, modifié par la loi du 14 juillet 1951;

Vu l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique ..., notamment l'article 83, modifié par les arrêtés royaux des 26 septembre 1953, 21 novembre 1955 et 30 juillet 1956,et l'article 84, alinéas 1er et 2, modifié par les arrêtés royaux des 26 septembre 1953 et 10 février 1955;".

\+

\+ +

Les liminaires des articles 1er et 2 devraient être rédigés comme suit :

"Article 1er.-

L'article 83 de l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique de l'Office national du placement et du chômage est remplacé par les dispositions suivantes : ...

Article 2.-

L'article 84, alinéas 1er et 2, du même arrêté, est remplacé par la disposition suivante : ... ".

\+

\+ +

.../...

L'article 83, § 1er, alinéa 1er, fixe comme règle générale que les allocations de chômage ne sont octroyées qu'en cas de chômage subi dans un emploi "à temps plein".

Il résulte des deux alinéas suivants qu'un travailleur qui, par semaine, travaille pendant cinq journées complètes et pendant une journée à horaire incomplet (semaine anglaise), est censé fournir des prestations hebdomadaires complètes et occuper dès lors un emploi "à temps plein".

Or, l'alinéa 5 dispose, apparemment par dérogation aux alinéas précédents, que, si le travailleur chôme pendant la journée à horaire réduit, cette journée pourra être indemnisée "lorsqu'elle est accompagnée d'au moins une autre journée de chômage au cours de la même semaine ou lorsque, selon que cette journée de travail de moins de sept heures est un lundi ou un samedi, elle est précédée ou suivie d'au moins deux journées consécutives de chômage".

Comme cette disposition ne déroge aucunement à la règle générale contenue dans l'alinéa 1er ou à la définition subséquente de l'emploi "à temps plein" et ne s'y rapporte même pas, elle n'est pas à sa place au § 1er de l'article 83.

A première vue, elle se rapporte plutôt au § 3 du même article, qui détermine les journées de chômage pour lesquelles des allocations sont octroyées. Aux termes de l'alinéa 1er du § 3, les allocations de chômage ne sont octroyées que pour les journées complètement chômées et est réputée complètement chômée la journée au cours de laquelle le travailleur

n'a fourni aucune prestation de travail et pour laquelle il n'a perçu aucune rémunération. Etant donné que le travailleur qui chôme la journée à horaire réduit de la semaine anglaise, n'effectue aucun travail pendant cette journée et ne touche aucun salaire pour celle-ci et que, partant, sauf disposition dérogatoire, il a droit , en vertu de la disposition du § 3, alinéa 1er, à une allocation de chômage pour cette journée, la disposition du § 1er, alinéa 5, qui ne confère ce droit que conditionnellement, pourrait à juste titre être considérée comme dérogeant au § 3, alinéa 1er.

Les conditions qui régissent l'octroi de l'allocation de chômage pour cette journée sont toutefois les mêmes que celles qui sont fixées par l'article 81 de l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 pour l'octroi des allocations de chômage pour n'importe quelle journée au cours de laquelle il n'est fourni aucune prestation de travail.

Puisque, pour la journée à horaire réduit de la semaine anglaise, pendant laquelle il ne travaille pas, le travailleur a droit aux allocations de chômage au même titre et aux mêmes conditions que pour toute autre journée chômée, on n'aperçoit pas pourquoi il faudrait régler spécialement ce cas.

La conclusion qui s'impose dès lors est que non seulement l'alinéa 5 du § 1er n'est pas à sa place à l'article 83, mais, en outre, qu'il est superflu.

\+

\+ \+

L'article 83, § 2, dernier alinéa, pourrait être rédigé plus simplement et plus clairement comme suit :

"Est considéré comme ayant accepté un emploi à temps réduit pour échapper au chômage, le chômeur qui reste inscrit comme demandeur d'un emploi à temps plein. Toutefois, s'il accepte l'emploi de sa propre initiative, il doit en faire préalablement la déclaration au bureau régional".

Cette disposition impose au chômeur l'obligation d'informer préalablement le bureau régional.

Le Conseil d'Etat se demande si l'abus que l'on veut empêcher, ne pourrait tout aussi bien être évité en imposant au chômeur l'obligation de faire cette déclaration dans un certain délai à partir de l'acceptation de l'emploi.

\+

\+ \+

A l'article 83, § 3, alinéa 2, la dernière phrase ("En outre ...") devrait constituer le troisième alinéa de ce paragraphe.

\+

\+ \+

L'article 83, § 3, dernier alinéa, règle le cas du travailleur qui est employé "conjointement et simultanément" par deux ou plusieurs employeurs.

Le Conseil d'Etat n'aperçoit pas la portée exacte du terme "conjointement" dans le cas d'espèce, notamment celui d'un travailleur qui est occupé simultanément par deux ou plusieurs employeurs. Ce mot devrait, dès lors, être supprimé.

+
+ +

L'article 83, § 4, gagnerait en clarté si l'on remplaçait les mots "lorsqu'il s'agit du travailleur visé à l'article 78, alinéa 7" par "dans le cas du travailleur visé à l'article 78, alinéa 7".

+
+ +

D'après les explications du fonctionnaire délégué, il y a lieu de mentionner aussi bien au 3° qu'au 2° de l'article 84 les usages de "l'entreprise". La fin du 3° devrait donc se lire comme suit :

" ... en raison des usages de la profession, de la région, de la localité ou de l'entreprise".

+
+ +

Enfin, il est proposé d'apporter à la version néerlandaise du projet les modifications figurant à la suite de la version néerlandaise du présent avis.

---

e kamer was samengesteld uit

e Heren : J. SUETENS, eerste-voorzitter,
essieurs : premier président,

G. VAN BUNNEN, raadsheren van State,
K. MEES, conseillers d'Etat,

F. DUCHENE, bijzitters van de afdeling wetgeving,
G. VAN HECKE, assessseurs de la section de législation,

evrouw : J. DE KOSTER, adjunct-griffier, griffier.
adame : greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de ederlandse en de Franse tekst erd nagezien onder toezicht van H. J. SUETENS.
Het verslag werd uitgebracht oor de H. J. CLAES, substituut.

E GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. DE KOSTER.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SUETENS.
Le rapport a été présenté par M. J. CLAES, substitut.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. SUETENS.